

Kerstnacht 2016

Openingswoord

Genade vrede, licht, troost en warmte voor U allen in de naam van de Vader, Zoon en Heilige Geest.

Van harte welkom, U allen, oud en jong, bekende mensen en U die vanavond onze gast wilt zijn. Fijn dat U gekomen bent om samen met ons kerst te vieren. Hoe zong U zojuist weer opnieuw de oude bekende kerstlieden mee? Durfde U ze nog vrij en voluit mee te zingen over een wereld vol vrede en een nieuw begin zoals bij een pasgeboren kind? Een wereld waarover de oude profeet Jesaja al droomt in zijn vredesvisioen, en waaruit we tijdens de gehele advent en nu weer met kerst telkens een gedeelte lezen. "Een wereld zonder mensen met bloed aan hun handen, zonder angst voor dreunende soldaten laarzen; een vredige wereld waarin als het ware de wolf langs het lam ligt en het kind speelt met de slang". Of zijn bij U zulke dromen allang vervlogen en denkt U bij uzelf: nee, dat klinkt me allemaal wat al te naïef en soft, te mooi om waar te kunnen zijn. Het zal in deze wereld altijd wel zo ongeveer blijven, zoals het nu is; het zal er echt niet beter op worden, misschien wel het tegendeel. Ja alleen kleine kinderen kunnen wellicht nog vrij en voluit de kerstliederen mee zingen, want zij alleen zijn zich nog van geen kwaad bewust.

Wat drijft ons dan toch vanavond met zo velen met meer dan anders naar hier? Wat zoeken wij dan hier samen? Wat raakt ons vanavond meer dan het hele jaar door? Ik denk dat kerstnacht ergens toch raakt aan een diep emotioneel verlangen in ons, om zelf op de eerste plaats een goed mens te zijn, en in een wereld te willen leven die daar een afspiegeling van is.

Ik hoop en wens U toe, dat de verhalen en liederen van deze kerstavond ons weer wat meer kunnen openen en van binnen kunnen raken aan wie we zelf willen zijn, en wat we zelf kunnen bijdragen aan vrede en menselijke goedheid om ons heen.

Moge deze avond onze hoop voeden, het vertrouwen dat het toch nog goed kan komen met deze wereld, zolang er mensen zijn van goede wil, zolang er mensen zijn die in tijden van donkerte warmte en licht uitstralen. Laten we daarom ook dit jaar maar weer opnieuw vrijuit en volop blijven meezingen over vrede en een nieuwe wereld die komen zal, met het hart en de open blik van een kind. Ik wens U een goed viering.

Laten we nu eerst even de stilte zoeken in onszelf en ruimte maken voor God.

Overweging

"Vrees niet, wees niet bang", zei de engel tegen de herders in de nacht op het veld: "vandaag is voor jullie een Redder geboren. Dit zal een teken zijn, jullie zullen een pasgeboren kind vinden, dat ligt in een kribbe".

Wees niet bang, maar hoe kun je je veilig voelen en het vertrouwen bewaren dat het goed is, als alles tegenzit? Als je eigen bestaanszekerheid onder druk is komen staan : je relatie, je werk , je vast inkomen weggevalen is en nieuw werk moeilijk is te vinden ; als je oud en afhankelijk bent, en er wordt nog op je hulp bekort, als je hier asiel hebt gevonden, maar je voelt je iedere dag minder welkom.

Wees niet bang, zei de engel tegen de herders in de nacht , maar maken wij ons allemaal van tijd tot tijd geen zorgen over het vele onophoudelijke geweld in de wereld, de voortslepende oorlog in Syrië met alle gevolgen van dien !

Werden wij deze week weer niet allemaal opnieuw vervuld met een gevoel van onbehagen door de terroristische aanslag op de kerstmarkt in Berlijn, op de Russische ambassadeur in Turkije !

En ook de verharde tegenstellingen in onze maatschappij, het groeiend populisme in Europa en in eigen land houden de gemoederen bezig en zorgen voor veel onrust en onzekerheid, omdat daarmee ook het vertrouwen in onze kwetsbare rechtstaat wordt ondermijnt.

We moeten uitkijken waarschuwt Jan Terlouw ons dat het vertrouwen en de angst niet te groot worden. Het onderling wantrouwen en de angst is misschien wel de grootste valkuil in onze dagen. Het meeste kwaad geschied niet uit haat, maar uit angst.

Wees niet bang, sprak de engel tegen de herders in de nacht, heden is U een Redder geboren. Tegenover de angst en het wantrouwen stelt het kind in de kribbe vanavond de liefde, de tederheid, de ontvankelijkheid de eigen kwetsbaarheid centraal. Alsof het kind ons wil zeggen: maak je hart vrij, vrij voor de liefde en de meeste angst en achterdocht in het leven zal overwonnen worden.

Nooit raken de reddingswerkers in Syrië in alle ellende die ze daar iedere dag meemaken, opnieuw zo ontroert dan wanneer ze onder de verwoestingen in Aleppo nog een kind levend vanuit de puinhopen te voorschijn halen.

En ook wij zelf , wij zijn nooit zo eensgezinds en zo eerbiedig dan wanneer we samen naar een pasgeboren baby kijken.

Bij het godsgeschenk van een pasgeboren kind worden we allemaal even stil, en we voelen het "heilige" als het ware even tastbaar aanwezig.

"Wek mijn zachtheid weer, geef me terug de ogen van een kind. Dat ik zie wat is en mij toevertrouw, en het licht niet haat". Iedereen voelt vannacht aan dat dit het meest wezenlijke is, dat dit het is waarvoor we leven en willen leven.

Wij vieren geboorte, wij hier in deze kerk en miljoenen mensen over de hele wereld. Maar het gaat vanavond niet alleen om de herinnering aan dat eenmalig verleden van

de geboorte van Jezus.

Ook ons leven- zo zou je mogen zeggen – begint bij iedere hartslag opnieuw. Begin, geboorte, blijven we ons hele leven meedragen. Het gaat vanavond ook om dat niet te lokaliseren stukje kracht, liefde in onszelf ; dat diepe verlangen naar het goede in ons binnenste, dat steeds opnieuw geboren wil worden, opnieuw aangewakkerd moet worden.

Het gaat – zo zou je het met een oud woord mogen zeggen – om onze ziel, om die onzichtbare kern in ieder van ons, die zich vanaf den beginne in ons gevormd heeft, en die zich steeds in ons leven verder vormen moet, en waarmee wij als volwassen mensen nog altijd richting geven aan ons leven.

Met gelovige woorden zeggen we : dank zij Gods geest in ons binnenste, - de goede Geest die niet alleen Maria en Jezus maar ook ons allemaal overschaduw heeft – dank zij die kracht in ons kunnen we steeds weer opnieuw beginnen.

Op die ziel, die goddelijke oorsprong in ons, doet het kerstkind vanavond een beroep

Wij mogen vanavond als het ware opstaan als de herders en weer gaan zien, weer opnieuw gaan zien misschien, wat wij bezitten aan geschenken van de geest, aan talenten, energie, aan eigen mogelijkheden tot menslievendheid.

Toch gaat het vanavond niet alleen maar om een nieuw begin in ons zelf.

Kerstmis is ook bij uitstek 'n feest van samen zijn en gastvrijheid.

Daarom is vanavond ook het gemis van een geliefd iemand, of de eenzaamheid van het alleen en oud zijn, meer dan op andere dagen voelbaar.

We vieren wat we samen al aan goedheid, moois en veelbelovends tot stand hebben gebracht in de wereld , in ons eigen huis, in onze gezinnen, op ons werk, in onze parochie. Hoeveel tijd, energie en talent is er weer niet gaan zitten in de o.a. de kerst pakketen actie, activiteiten rondom de voedselbank en andere activiteiten.

Op hoeveel scholen en op hoeveel andere plekken in onze eigen stad, in ons land, hebben mensen zich niet ingezet in allerlei initiatieven voor het goede doel rondom kerst.

Er gaat gelukkig veel meer goed dan fout in de wereld, schrijft bisschop De Korte in zijn mooie kerstboodschap. “Het goede fluistert en het kwade schreeuwt” ,en hij haalt de woorden van de paus daarbij aan die zegt : “Een vallende boom maakt meer lawaai dan een heel bos dat groeit”. Wie alleen maar naar het journaal kijkt, kan na afloop de indruk krijgen dat onze wereld een grote puinhoop vormt, maar dat is natuurlijk niet waar.

Wij zijn ons met kerstmis meer dan anders bewust en dankbaar voor al wat we voortdurend van elkaar mogen krijgen en aan elkaar kunnen geven aan liefde, zorg vriendschap en gastvrijheid.

Wees niet bang , zei de engel : Vrede op aarde aan de mensen van goede wil.
Het nieuwe begin is al begonnen. Zie je het niet! Dat mogen we ook in dankbaarheid vieren.

Daarom ook zingen we in de kerstliturgie het gloria lied, het ere zij God, meer feestelijk dan anders door het jaar heen. Om de Levende te danken voor al het goede in Gods schepping wat Hij ons aan elkaar in mensen schenkt.

Nogmaals ; het is al bij al toch maar goed dat wij onze kerstliederen vrij en voluit blijven meezingen tegen storm en wind in, tegen al die niet stille, niet heilige, donkere nachten in. Mag ik eindigen met de woorden van de boodschap waarmee de brief van bisschop Gerard De Korte begint. "Laten wij elkaar vasthouden in tijden van verwarring " In een duistere wereld met zoveel angstige bezorgde mensen kunnen we "samen", een licht zijn. En met dat "samen", krijgt "vrede op aarde" steeds weer opnieuw een nieuwe kans. Dat wens ik U allen van harte toe.
Een gezegend kerstfeest.

Kees Megens

